

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 39/2021
28.01.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Радмиле Драгичевић Дичић, председника већа, Радослава Петровића, Биљане Синановић, Дубравке Дамјановић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 2. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтевима за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца КТЗ 1274/20 од 15.12.2020. године и браниоца окривљеног АА, адвоката Дејана Јовановића, поднетим против правноснажног решења Вишег суда у Крушевцу СПК бр. 14/20 од 19.10.2020. године, у седници већа одржаној дана 28.01.2021. године, већином гласова је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ, као основан, захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца КТЗ 1274/20 од 15.12.2020. године, па **СЕ УКИДА** правноснажно решење Вишег суда у Крушевцу СПК бр. 14/20 од 19.10.2020. године и предмет **ВРАЋА** Вишем суду у Крушевцу на поновно одлучивање.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажног решења Вишег суда у Крушевцу СПК бр. 14/20 од 19.10.2020. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Крушевцу СПК бр. 14/20 од 19.10.2020. године одбијен је споразум о признању кривичног дела СК 15/20 од 07.10.2020. године, закључен између заменика Вишег јавног тужиоца у Крушевцу, Драгане Ужаревић и окривљеног АА, у присуству браниоца окривљеног адвоката Дејана Јовановића, чији је саставни део оптужни предлог Вишег јавног тужиоца у Крушевцу СК 15/20 од 07.10.2020. године, уз правну поуку да против овог решења жалба није дозвољена.

Против наведеног правноснажног решења захтев за заштиту законитости поднели су:

- Републички јавни тужилац под бројем КТЗ 1274/20 од 15.12.2020. године, због повреде одредаба кривичног поступка из члана 317. став 1. тачка 3) и члана 318. став 1. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијано решење укине,

- бранилац окривљеног АА, адвокат Дејан Јовановић, због повреде закона из члана 317. став 1. тачка 3) и члана 318) став 1. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијано решење укине и предмет врати Вишем суду у Крушевцу на поновну одлуку.

Разматрајући захтев за заштиту законитости на седници већа одржаној сходно одредбама члана 487. и 488. ЗКП, Врховни касациони суд је нашао:

- да је захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца основан,
- да је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, недозвољен.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца, у смислу члана 488. став 1. ЗКП доставио браниоцу окривљеног АА, адвокату Дејану Јанковићу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа, о којој у смислу одредбе члана 488. став 2. ЗКП није обавештавао јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са решењем против кога је захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца је основан.

Основано се захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца, указује да је побијано решење донето уз повреду закона прописану чланом 317. став 1. тачка 3) и чланом 318. став 1. тачка 2) Законика о кривичном поступку и да је споразум о признању кривичног дела требало прихватити, јер признање окривљеног АА није контрадикторно у односу на друге доказе у списима предмета и сагласно је са правном квалификацијом садржаном у оптужном акту. Не прихватајући наведени споразум, налазећи да би на кривичноправну радњу окривљеног требало применити тежу правну квалификацију, суд је, према наводима захтева, повредио закон на штету овог окривљеног.

Наредбом о спровођењу истраге Вишег јавног тужиоца у Крушевцу Кти 28/20 од 14.08.2020. године окривљеном АА стављено је на терет извршење кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 6. у вези става 2. КЗ, учињеног на штету малолетног оштећеног ББ.

Оптужним предлогом СК 15/20 од 07.10.2020. године окривљеном АА стављено је на терет извршење кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 2. у вези става 1. КЗ учињеног на штету оштећеног ББ.

Из оптужног предлога Вишег јавног тужиоца у Крушевцу СК 15/20 од 07.10.2020. године, као и споразума о признању кривичног дела Вишег јавног тужиоца у Крушевцу СК 15/20 од 07.10.2020. године не произилази да је окривљени АА кривично дело тешка телесна повреда из члана 121. став 2. у вези става 1. КЗ учинио на штету малолетника, већ се наводи да је ово кривично дело учињено на штету оштећеног ББ, што је у складу са правном квалификацијом кривичног дела које је окривљеном било стављено на терет и чије је извршење признао.

Одредбом члана 317. став 1. тачка 3) ЗКП, прописано је да ће суд пресудом прихватити споразум о признању кривичног дела и огласити окривљеног кривим, ако утврди да постоје и други докази који нису у супротности са признањем окривљеног да је учинио кривично дело.

Одредбом члана 318. став 1. тачка 2) ЗКП, прописано је да ће суд решењем одбити споразум о признању кривичног дела ако утврди да није испуњен један или више услова из члана 317. став 1. овог законика.

По налажењу Врховног касационог суда, статус малолетног лица оштећеног ББ, у време извршења кривичног дела, представља квалификаторну околност за постојање кривичног дела тешке телесне повреде из члана 121. став 6. у вези става 2. КЗ, али искључиво у ситуацији да је утврђени умишљај окривљеног АА приликом извршења кривичног дела, обухватао ову квалификаторну околност.

Након спроведене истраге пред Вишим јавним тужиоцем у Крушевцу по оптужном предлогу Кти 28/20 од 14.08.2020. године којим је окривљеном АА било стављено на терет извршење кривичног дела тешка телесна повреда из члана из члана 121. став 6. у вези става 2. КЗ није утврђено постојање умишљаја окривљеног у односу на околност да је оштећени ББ у време задобијања тешких телесних повреда био малолетан, па је оптужним предлогом управо из тог разлога овом окривљеном стављено на терет извршење кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 2. у вези става 1. КЗ.

Имајући у виду да постојање умишљаја окривљеног АА у односу на околност да је оштећени ББ у време извршења кривичног дела био малолетан, током истраге није утврђено, признање окривљеног јесте у складу са правном квалификацијом која је наведена у оптужном акту и у споразуму о признању кривичног дела, а у образложењу побијаног решења нису наведени други докази који су у супротности са признањем кривичног дела, због чега су по налажењу Врховног касационог суда, у конкретном случају, испуњени услови прописани чланом 317. став 1. тачка 3) ЗКП за прихватање споразума о признању кривичног дела.

Како суд није поступио на наведени начин, већ је на основу члана 318. став 1. тачка 2) ЗКП одбио да прихвати споразум о признању кривичног дела, на штету окривљеног АА учињена је повреда закона, због чега је Врховни касациони суд усвојио захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца, и побијано решење укинуо и предмет вратио Вишем суду у Крушевцу на поновни поступак и одлучивање, да би се у складу са примедбама изнетим у овој пресуди, донела јавна, правилна и на закону заснована одлука.

Из напред наведеног разлога донета је одлука као у ставу првом изреке ове пресуде.

Одредбом члана 319. став 2. ЗКП, прописано је да против решења којим се споразум о признању кривичног дела одбацује (члан 316.) или одбија (члан 318.), жалба није дозвољена.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП, прописано је, поред таксативно набројаних разлога због којих је окривљеном и његовом браниоцу дозвољено подношење захтева за заштиту законитости, да окривљени може поднети овај ванредни правни лек у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек.

Врховни касациони суд је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА оценио као недозвољен, јер се у конкретном случају ради о решењу којим је споразум о признању кривичног дела одбијен, против кога у смислу члана 319. став 2. ЗКП није дозвољена жалба, због чега нису испуњени услови прописани одредбом члана 485. став 4. ЗКП за подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у ставу другом изреке ове пресуде.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у ставу првом и другом изреке ове пресуде на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП и члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Јелена Петковић Милојковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Радмила Драгичевић Дичић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић